

JOMFRUENS TEGN

*Integration af sjæl
og personlighed*

mp

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

JOMFRUENS TEGN

Integration af sjæl og personlighed

Jim Bourne

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

JOMFRUENS TEGN

Integration af sjæl og personlighed

Af Jim Bourne

(Oversættelse Ebba Larsen)

Nøgleordet for Jomfruens tegn er: *"Jeg er moderen. Jeg er Gud, jeg er stoffet"*. Hvis det er vanskeligt at forstå, er der et andet nøgleord, der indeholder den samme sandhed men mere enkelt og præcist: *"Kristus i jer, herlighedens håb"*.¹

Jomfruens tegn symboliserer dybder, mørke, stilhed og varme. Det er den dybe erfaring i dalen, hvor hemmeligheder afsløres og til sidst bringes "op i lyset". Det er det blinde stadie, der altid går forud for lysets gave og giver håb til mennesker, der leder efter lyset. I Jomfruens tegn begynder mennesket at forstå *hensigten* med, at livet eksisterer i en krop. Ønsket om at opfatte den iboende Kristus bliver

¹ Kolossenserbrevet 1,27

gradvis stærkere og fortsætter, indtil den åndelige bevidsthed til sidst frigøres fra formens fængsel og derefter udtrykke sin egen sande natur i verden.

Disse få ord vækker flere vigtige spørgsmål. F.eks. – hvad er årsagen til, at menneskets sjæl inkarnerer og skal leve i *en fysisk krop, der er et fængsel*? *Hvorfor er mennesket blevet det, der kaldes "planetens fanger"*? Og hvorfor denne menneskehed? Hvad var og er den bagved liggende hensigt? Der findes ingen detaljerede svar, men når man studerer den esoteriske lære, der går helt tilbage til tidernes morgen, åbnes der for et skatkammer af muligheder og perspektiver.

Sjælens præeksistens

F.eks. forklares det, at før Jorden blev til, eksisterede mennesker *allerede* som sjæle. Der er henvisninger til sjælens præeksistens i både *Det gamle Testamente* og *Det Nye Testamente*. Det lyder utroligt, men åndsvidenskaben går et skridt videre og siger, at mennesket var og er det, der kaldes en Dhyan-chohan² (eller lysets herre) i en forudgående tidsalder. Menneskeheden er "nirvanier" – dvs. mestre, der har opnået nirvana, men som er vendt tilbage fra en tidligere Logos-inkarnation. Mennesker er nirvanier af aktiv intelligens, der dybest set er skæbnebestemt til at blive nirvanier af aktiv intelligent kærlighed.

² Dhyan-chohaner er "dhyanernes overhoveder" eller "lysets herrer". Det er de guddommelige intelligenser, der deltager i Universets opbygning. I *Den Hemmelige Lære* sættes de i forbindelse med verdens "skabelse".

I relation til Planetlogos siges det, at menneskeheden er en del af hans manifestationslegeme. Ligesom "Verdens Herre"³ inkarnerede i planeten Jorden for at gennemføre sin fastlagte udvikling, på samme måde inkarnerer menneskesjæle også for at gennemføre deres fastlagte udvikling, som er i overensstemmelse med planetens udvikling. Med andre ord – det væsen, der besjæler Jorden, bruger planeten som sit fysiske legeme, på samme måde som menneskeheden, der som en enhed bruger Jorden som sit hjem. På denne objektive måde udarbejder Logos sine hensigter på det fysiske plan. Ethvert menneske er derfor – uanset om det er i eller ude af inkarnation – et "fragment af guddommelighed". Det er et aspekt af den guddommelige bevidsthed, der fungerer i tid og rum for at komme til udtryk.

Planetlogos

Man må huske, at mennesket er begrænset af det fysiske legeme og ude af stand til at udtrykke alle tankerne i sjælens bevidsthed. Det samme gælder det planetariske væsen, Jorden, der er inkarneret i et tæt fysisk legeme. Planetlogos er også begrænset og ude af stand til at udfolde sin fuldkomne skønhed og sin imponerende bevidsthed, der også er under udvikling. Set fra systemets synsvinkel er Planetlogos endnu ikke fuldt udviklet, og derfor endnu ikke en hellig planet.

I relation til Jordens og Planetlogos' evolution kan man konstatere, at han er i fysisk inkarnation, at han er halvvejs gennem sit livsforløb på den kosmiske indvielsesvej, og at han skal tage 4. indvielse i denne udviklingskæde. Derfor kan man betragte planeten som sorgens og lidelsens planet, for inkarneret i den gennemgår Planetlogos det, der kaldes "korsfæstelsen".

³ I åndsvidenskaben kaldes "Verdens Herre" også Sanat Kumara. Sanat Kumara er reelt Planetlogos' personlighedsaspekt. Sanat Kumara er Østens benævnelse for Gud.

Menneskeheden er celler i planetens legeme, som gør det muligt for Planetlogos at føle, sanse og opleve. Cellerne i planetens fysiske legeme plages af smerte og lidelse i den nuværende verdensperiode, for Logos' bevidsthed er overalt i det fysiske legeme. Det er de enkelte celler, der har evnen til at lide, og derfor kan han via dem lære betydningen af systemisk følelseskontrol, og disidentificere sig med alle former og al stofflig substans. Til sidst opnår Planetlogos "åndens frigørelse af stoffets kors".

Et af målene i menneskehedens evolution er, at der nu langt om længe kan skabes forståelse for, at der er en subjektiv virkelighed – dvs. en sjæl. Denne forståelsesproces sker via udvikling, koordinering og forædling af de legemer, der skjuler den indre virkelighed. Legemerne udvikles til sidst til et punkt, hvor de nærmest bliver gennemsigtige, og derfor kan den guddommelige natur skinne igennem dem. Det er stoffets forløsning og planetens frelse, og det er det planetariske livsvæsens overordnede mål og hensigt. Menneskeheden opnår først fuldkommenhed i en fjern fremtid, men et stort antal mennesker er allerede i gang med en proces, hvor legemerne koordineres. Det fører til et stadie med integrering af personligheden.

Personlighedens udvikling

Personlighedens udvikling sker i flere stadier. Først sker der en langsom og gradvis opbygning i en lang periode. I utallige inkarnationer er mennesket ikke en personlighed. Det har flokbevidsthed. På dette stadie er bevidst sjælsidentifikation med personligheden stort set umulig, for det inkarnerede aspekt af sjælen identificerer sig med flokken og de ydre former. Mennesket tror, at det er disse ydre former og

ikke sjælen. På denne måde domineres den guddommelige bevidsthed i mange inkarnationer af livet i legemerne, og sjælen gør alene opmærksom på sin eksistens via det, der kaldes "samvittighedens stemme". Men i inkarnationernes og tidens løb øges menneskets aktive og intelligente liv, og gradvis integreres de tre lavere legemer – det fysisk-æteriske, astrale og mentale – til en fungerende helhed. Og dermed er mennesket blevet en personlighed.

Den koordinerede personlighed består i mange inkarnationer, der kan inddeles i tre faser. I den første fase domineres livet af en aggressiv personlighed, der dybest set er betinget af sin stråletype og af sin egoistiske og meget individualistiske natur (personligheden dominerer). Derefter følger en overgangsfase, hvor der opstår en voldsom konflikt mellem personligheden og sjælen. Sjælen begynder at gøre sig fri af formlivet. Her begynder med andre ord kampen mellem sjælen og personligheden. Denne konflikt ophører først ved 3. indvielse.

I den tredje og sidste fase overtager sjælen kontrollen. Denne "kontrollfase" betinges af, at personligheden nu fuldt og helt identificerer sig med sjælen. Det er det modsatte af den tidligere identifikation, hvor det var det inkarnerede aspekt af sjælen, der identificerede sig med personligheden. Det er også det, der menes, når man taler om integrering af de to, for sjælen på sit eget plan og det inkarnerede aspekt af sjælen er nu blevet en enhed. Denne fase strækker sig fra de sidste stadier på *prøvestadiet* (hvor det bevidste arbejde begynder) og fortsætter og fuldføres på *discipelskabets* vej. Det er stadiet for et aktivt, praktisk og succesfuldt tjenestearbejde. Det er dette stadie, hvor mennesket dedikerer sit liv, sin koncentration og hele sin indsats til den hierarkiske hensigt. Disciplen begynder at arbejde på og fra niveauer, der ikke indgår i de tre lavere verdens sædvanlige evolution, men som alligevel har virkninger og planlagte mål i disse verdener.

Det åndelige liv og det modsatte

Man skal huske, at integrering af tankesindet og af den astrale natur i hjernebevidstheden er det vigtigste karaktertræk hos fremskredne mennesker – uanset om det er negativt og endog meget negativt, eller positivt og endog meget positivt. Integreringen er imidlertid ikke tegn på et åndeligt liv, endda ofte det stik modsatte.

Et ambitiøst menneske med et dybt egoistisk liv, der er styret af kynisme, er en personlighed, som bruger alle sine mentale evner til egoistiske formål, som har en følelsesmæssige natur, der ikke står i vejen for at realisere de egoistiske hensigter, og som desuden er en personlighed, der er dynamisk og sensitiv over for planer og metoder fra både astrallegemet og mentallegemet, og som villigt udfører personlighedens befalinger.

I denne tid får flere og flere mennesker kontakt med sjælen som optakt til personlighedsintegrationen. Bestemte aspekter i åndsvidenskaben beskriver den bevidste personlighedsfokusering, så man kan undgå en række inkarnationer, hvor personligheden involverer sig i lavere og egoistiske mål. De mere fremskredne studerende koncentrerer sig om at skabe en højere integration af sjæl og personlighed, og målet er det højeste aspekt af dem alle – *et monadisk liv*.

Der er efterhånden mange integrerede personligheder på Jorden. Når sjælen og personligheden er integreret, er der mulighed for at blive accepteret discipel, men det afgørende er, om mennesker, der endnu kun er nybegyndere i processen, er i stand til at udvikle tilstrækkelig integration af personligheden. Den tibetanske mester Djwhal Khul har sagt, at

flertallet i menneskeheden endnu ikke er personligheder, uanset hvor meget de taler om deres personlighed. Han tilføjer, at de ikke vil være i stand til at udvikle den, hvis de overvurderer eller undervurderer sig selv. Mange er tilbøjelige til at betragte sig selv som en personlighed på grund af almindelig egoisme – eller fordi de studerer åndsvidenskab. De glemmer, at en esoterisk studerende er et menneske, der leder efter det, der er skjult – i deres tilfælde den skjulte integrerende tråd, der vil gøre det muligt at forene de tre legemer. Og først når det er sket, kan de kaldes en personlighed. Mange kan ikke blive personligheder i dette liv, men de kan udvikle en mental forståelse af denne mulighed og af dens krav. Det er nødvendigt for dem at huske, at *"som et menneske tænker i sit hjerte, sådan er det"*. Processen er ikke tidsspilde, men en særdeles nødvendig proces og *en proces, som ethvert medlem af Hierarkiet har gennemlevet*.

Studie, meditation og intelligent tjeneste

Djwhal Khul pointerer, at studie og meditation er de faktorer, som alle aspiranter skal beskæftige sig med, hvis de ønsker at skabe denne nødvendige integrering, og som følge deraf leve et liv i tjeneste. Aspiranter kan vurdere deres grad af integrering, ved at vurdere omfanget og kvaliteten af det tjenestearbejde, der er resultatet af denne integrering.

Aspiranterne vil til sidst opdage (når de fysiske og astrale integrationsfaser er overstået), at der følger en fase med intelligent tjenestearbejde, der først motiveres af barmhjertighed – derefter af overbevisning om tjenestearbejdes betydning – derefter af et stadie med åndelig stræben – derefter af en selvopofrende efterlevn

af Hierarkiets eksempel – og til sidst af handling med ren kærlighed. Denne rene kærlighed kommer derefter til udtryk i stadig højere grad, efterhånden som integrationen af sjæl og personlighed øges.

Alle disse faser med forskellige motiver og teknikker er positive og nyttige, så længe man lærer af dem, og så længe de efterfølgende højere faser endnu er uklare. Men de bliver forkerte, hvis de fortsætter, når næste stadie tydeligt kan ses, men ikke følges. Det er vigtigt at forstå den dybere betydning af disse forskellige integrationsfaser, der forløber i overensstemmelse med evolutionsloven. Alle disse trin i integreringsprocessen fører til en kulmination, hvor personligheden – beriget af erfaring, kraftfuldt i sit udtryk, nyorienteret og engageret – simpelthen bliver formidler af sjælelivet mellem Hierarki og menneskehed.

Man skal vide, at indvielse *ikke* er en særlig eksklusiv ceremoni beregnet for de få udvalgte. Indvielse er *ikke* en entydig begivenhed, for den er et normalt og naturligt resultat af den evolutionsproces, som alle deltager i. *Sjælen på sit eget plan er en indviet af alle grader.* Dybest set er indvielse derfor en gradvis erkendelse (eller højnelse) af hjernebevidstheden i de forskellige stadier, hvor mennesket når frem til at opfatte det guddommelige, der har været der hele tiden.

Logos' plan for planeten

Indtil nu har mange fra menneskeheden gået gennem indvielsens port. Men i nutiden accelereres evolutionens tempo, og det er et alvorligt problem for Hierarkiet. Hvis man tager det store antal sjæle i betragtning, der er i og ude af inkarnation⁴, og hvis alle skal nå deres mål, så vil den nuværende verdenscyklus vise sig at være for kort, og den planetariske Logos' rum- og tidsplan vil bryde sammen, for han *har* en plan og et mål for den nuværende inkarnationscyklus. Logos' fysiske manifestationslegeme – planeten – fungerer i en bestemt tidslængde ligesom menneskelegemet. Realiseringen af hans planer er derfor tidsbegrænset, og denne faktor er afgørende for alle de livsvæsener, der lever inden for hans indflydelsessfære – også menneskeriget.

Derfor valgte Hierarkiet at foretage et stort eksperiment – *gruppeindvielse*. Efterhånden som disciplene udvikler gruppeforståelse vil det i stigende grad blive muligt for Hierarkiet at tillade, at disciple indvies i *grupper*. Der er grunden til, at Hierarkiet forsøger at synliggøre deres ashramer. Men processen indebærer enorme vanskeligheder på grund af astral fokusering, personlige ambitioner og den øgede påvirkning fra så mange disciples personligheder. Hierarkiet har advaret om, at i mange grupper vil egoistiske og ambitiøse ledere respondere på dette eksperiment og kalde sig indviede og mestre og påstå, at de kan uddanne mennesker til indvielse.

Det er en af de store vanskeligheder, som Hierarkiet står over for, for på den ene side havde mestrene flertallets blændværksskabende tendenser og astrale fokusering, og på den anden side havde de menneskers bevidsthed, der hurtigt udviklede gruppe-relation, gruppeliv, gruppehandling og gruppeaktivitet.

Men set i et større perspektiv ligner processen en sejr, der kulminerer med en iboende oplevelse af den guddommelighed, der har drevet menneskeheden fremad fra de mest primitive erfaringer og fysiske drifter til det store eventyr med selv at bygge en vej fra en kompakt stoflig verden til den åndelige verden.

⁴ Ifølge åndsvidenskaben er der 60 milliarder sjæle.

Vigtige erkendelser

Man kan spørge, om det nytter at give denne indsigt i evolutionsprocessen. Forhåbentlig kan det være en hjælp til at forstå de erkendelser, der har størst betydning:

1. Erkendelse af at der findes en guddommelig plan, der altid har eksisteret. Den er realiseret gennem tidligere tidsaldres udviklingsperioder og indeholder menneskeheden planlagte udvikling helt frem til dens endelige mål – relativ fuldkommenhed. Den inkluderer, at alle mennesker til sidst vil erkende sit ansvar for de tre lavere naturriger: Dyreriget, planteriget og mineralriget.
2. Erkendelse af relationen mellem det enkelte menneskes sjæl og alle andre sjæle. De er alle "brødre", der sammen tog det store skridt i perioden med individualisering⁵. Derfor vil man til sidst elske dem – som brødre – på trods af at man af og til hader deres handlinger.
3. Erkendelsen af, at på trods af at alle har den samme oprindelse og det samme mål, så er der nogle, der udvikler sig hurtigere i evolutionsprocessen end andre. Derfor er der nogle, som allerede har nået det planlagte mål. Og derfor er nogle af de sjæle, der individualiserede i tidligere civilisationer, nutidens disciple, indviende og mestre?
4. Erkendelsen af at nogle mennesker er langt fremme i evolutionen, og at nogle af dem indgår i Hierarkiet – et hierarki, der udelukkende *består af medlemmer af Jordens menneskehed*. Den rang og indvielsesgrad, de har i ansvarsområdet, er en normal og naturlig del af evolutionsprocessen. Indtil for nylig har flertallet ikke haft kendskab til denne virkelighed, for det er relativt få mennesker, der er i stand til at udtrykke Hierarkiets kvaliteter. Men det er ved at ændre sig, efterhånden som evolutionen går hurtigere og hurtigere.
5. Erkendelsen af at Hierarkiet udtrykker en relativ fuldkommenhed og guddommelighed, og det er *en garanti for, at menneskeheden når sit mål engang i fremtiden*. Og det er målet for *alle* i menneskeheden.

Måske kan man nu få et en forståelse af, at nøglen til Hierarkiet og dets tilsynekomst i fysisk form på det fysiske plan ganske enkelt er sandheden om den iboende guddommelighed. Sandheden er et tegn på evolutionsprocessen, og det er denne centrale sandhed, der vil blive demonstreret af den nuværende generation af disciple. Så snart det er muligt at udtrykke denne sandhed, er det bevis for, at Hierarkiet er en realitet, og at det er korrekt, at Gudsriget er manifesteret på Jorden.

⁵ Overgangen fra dyrerigets gruppesjæl til menneskerigets individuelle sjæl.

Det er den sandhed, der er i nøgleordet for Jomfruens tegn: *"Jeg er moderen. Jeg er Gud, jeg er stoffet"*, og det kan fortolkes som *"Kristus i jer, herlighedens håb"*.

Nøgleordet for Jomfruens tegn er:

*"Jeg er moderen og barnet.
Jeg er Gud, jeg er stoffet".*

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk